

თბილისი: წელიწადში—6 მან., თვეში—75 კაპ., ცალკე ნომერი—3 კაპ., ფასი განცხადებისა: პირველი სტრიქონი „პეტრიტი“ პირველ გვერდზე—10 კ. მეორეზე—5 კაპ. ს. მოწერა და დასაბეჭდი განცხადებანი მიიღება: „მოამბის“ და „ცნობის ფურცლის“ რედაქციაში, № 27, წერა-კითხვის გამავრც. საზოგ. კანცელარიაში და წიგ. გამომც. ქართველთა ამხანაგობაში (ქვეშევთის ეკლესიის პირდაპირ).

ხელ-მოწერული წერილები არ დაბეჭდვება.—დასაბეჭდი წერილები რედაქციის სახელობაზე უნდა გამოგზავნდეს.—პირისპირ მოლაპარაკება რედაქციასთან შეიძლება ყოველ დღე, კვირა-უძმეების გარდა, 11 საათიდან 1-ლ საათამდე.
რედაქციის კანტორა იმყოფება ვანის დიდ ქუჩაზე, მარტორუხის სახლში, № 27.
ფოსტის აღრისი: Тифлисъ, въ редакцію „Цнобисъ-Пурпели“—„Моამბე“. ტელეფონი № 372.

14 მარტს ქ. ტფილისში გარდაიცვალა რუსის მხარის ივანე ივანეს ძე სვედენცოვი (ივანოვიჩი)
სწევნებულის გვამს შაბათს, 17 მარტს, დილის 10 საათზე, გამოასვენებენ თავის დგომიდან (ალექსანდროვის ქ., № 68) კუკიის სასაფლაოზე. (რ. 2—1).

ქართული თეატრი
შაბათს, 17 მარტს
უკანასკნელი გასტროლი ქუთაისის დრამატული დასისა
ალექსი-მისიშვილის მონაწილეობით და გამგებლობით წარმოდგენილი იქნება
ყ ა ჩ ა ლ ე ბ ი
ტრაგედია 5 მოქ. შილოერისა, თარგ. ნ. ავალიშვილისა.
ღმრთის ფასი ჩვეულებრივია. დასაწყისი 8 1/2 საათზე.
მც-მორის როლს შეასრულებს გ. მესხიშვილი, ამალიას—ნ. ჩხეიძის, კარლოს—თუთბერაძე და პასტორის—გ. გვდგახიშვილი. (2—1)

ქართული თეატრი
კვირას, 18 მარტს 1901 წ.
წარდ არტისტის ფილ. ქორძის მიერ
გამართული იქნება
ონცერტი
მწიფეობას მიიღებენ: მომღერალი
გ. გ. სარაჯიშვილი, ფორტეპიანოზე
ფილი ქალი ე. გ. სარაჯიშვილი;
ტი მომღერალი ი. გ. კარგარეთელი;
შედგენილი ქორიძის მიერ ქართული
და თვითონ ქორიძე. იმღერებენ

ველეტონი
თბილისის წარსულის საუკუნის
მარტო, მისი მოსალოდნელი
და სასურველი მომავალი.
IV
ბ. ს. მგალობლიშვილი
თბილისის მუზეუმის მფლობელი, რომელიც, ხალხის მოტრფიალად მწერა-მგალობლობის დამსახურებით და მისი სკოლების მიერ იმ აზრის არიან, რომ ხალხის სიკეთით აღსავსეა და მხოლოდ იმის არ აძლევს ნებას ეს სიკეთე გამოიჩინოს, ხალხი ყოველთვის ღირსების არის და სრული, თუ ისი მომძე და ბატონი ტონის არა და სიცოცხლის არ უმწარებდესო. იმ ბევრი სამართლიანი იყოს, მაგრამ, როგორც ყოველი აზრი, მორეზულია სინამდვილეს. იქნება სხვაზედ უფრო ნაკლებად უახლოდეს სინამდვილეს, ამაზედ ბასი წაგვიყვანდა და შემდეგში კიდევ ბ. ს. მგალობლიშვილის ნაწერებ-პარაკი და მაშინ მისი თხზულების აზრსაც შევხებით, ეხლა კი მოთ მისი აზრი ჩვენთვის საინტერესო შესახებ.
რის, რომელსაც ისეთი დიდებული აქვს, ქართველს ერსა, სიგდილი არ უწერია. ამისთანა კრი დადაფოს, სიგდილის ღწილს, მიიძინოს კიდევ, მაგრამ ეს დროებითი მიძინება, წარმოშობი,

ნოტებზე გადაღებულს ქართულ-კახურს, იმერულს, გურულს და მეგრულს სიმღერებს.
კონცერტიდან შემოსული ფული მოხმარდება ქართულის მუსიკის ბეჭდვის და დაარსების საქმეს.
ადგილების ფასი ჩვეულებრივია. დასაწყისი 8 1/2 საათ. საღამოს. (3—1)
მთავრობის განკარგულებანი
სამხედრო უწყებას:
მე-77 ტენგინის პოლის პოდპარაზნიკს ყი-ფიანს ებოძა პოდპარაზნიკობა.

თუ შეიძლება ასე ვთქვათ, ერისკაც დამოუკიდებელ მიზეზთაგან. ქართველმა ერმა საკმაოდ თვალ-საზრისად დაინახა ქვეყანას, თუ რა ძალა ჰქონია ამ ერთ მეტა ხალხს, რა ციოთ მოხმარის ნიჭით ვითარდა იგი აღჭურვილი, რომელთა შეგებობაზედ დაუფას მას ეროვნება თვისის ეფუძრება, ენა და სარწმუნოება. მხოლოდ მძლავრს ერს, მძლავრს, განვითარებულს, სულის ძლიერს, ნიჭით, მამულის შედარის სიუყვარულით შექმნილ ერად დარჩენა. იმ დროს, როდესაც აზი-აზი მცირე ხალხები შეიმუხნენ, ადგილზედ ბი-რისკან ქვეყანის, ვითარდა მტკერნი, ანუ, თუ-მცა არ ადგილზედ, გადარჯულდნენ, გადარჯულდნენ, შეუსისხლბრდნენ უფრო მძლავრს ერებსა და მით დაჰქარკეს თავიანთი ვინაობა, საქართველოს ერმა კი გაიარა თან გეცხლას და ნე-თში და ძლიერი გამოვიდა; მოუღი აზია ჰლა-მობდა მისს ჩუქაძვას, მაგრამ იგი დარჩა ვი-თარცა ფეცხლი გამოსურებულ და გამომდიდ მიწით, და განწმენდილ შეიღ წილად. ამისთანა ერს, რომლის წარსულიც ბრწყინვალე შარავან-დედით არის შემოვლი და გვიანათეს შემდეგ თაობათ ძნელს სავალს გზას, მომავალიც ბრწყინვალე მოქალს. ეს არის ეხლა განვლილი სუ-ტუნე თავიანთი ამისი: ღმერთ დროთ გვარა შეს-ცვალეს მის გული ანდამანტისა, და აი მცირე მიუხედავად და მიძინების შემდეგ ხალხის გენი-ამ იფეთქა და ამოადუნა მარგალიტები—მოქალი რაზმი დიდებული მგოსნებისა: ად. ჭავჭავაძე, ნიკ. ბარათაშვილი, გრ. და ვახ. თრეპლასიანი, ამით ზედ მოჭყენენ ბელეტრისტები—ად. ჭონ-ქაძე, გრ. რჩეულაშვილი, ლ. არდაზიანი; მეს-მოდე წლებიდან ზოი იფეთქა ჩვენს ცხოვრებაში და დაჰბადა დიდებული პოეტნი, ბელეტრისტ-ნი და პუბლიცისტნი. მას შემდეგ ისე ათეულს

დეკლარაცია
(„რუსეთის დემოკრატიული სააგენტოსაგან“)
14 მარტი.
ქიმი. დიწყო ნავოსნობა მღ. დნებრზე კიევსა და ეკატერინოსლავის შუა.
ზარდნო. 8 მარტს დიდი თოვლი მოვიდა; 12 გრადუსი სიცივა.
ბამბოში. თბილ ამინდების შემდეგ მოვიდა დიდი თოვლი და ყინვები დაიქირა; ეხლა ისევ დათბა; მზეზე 8 გრადუსი სი-თბობა.
გუშინ და დღეს ყოვლად უსამღღდე-ლოესმა გიორგიმ გადაიხადა სამადლობელი პარაკლისები უწ. სინოდის ობერ-პროკუ-რორის პოდგონოსცევის განსაცდელისაგან გადარჩენისა გამო. პარაკლისებს დაესწრნენ კონსისტორიის მოხელენი და ადგილობრივ სასულიერო სასწავლებელთა შეგირდები.
ქაპუზადნი. შავი ქირი საგრძნობლად ძლიერდება. ევროპელებიც ბევრი ხდება ავად. სიმონსტაუნში ავად გახდა შავი ქი-რით დედოფლის პოლკის ჯარის კაცი. გრინგოიტში—ორლანდიის პირველ პოლკის და მეცხოვრე არტილერიის ჯარის კაცები; სიმონსტაუნში გარდაიცვალა საზღვაო უწყების ერთი მოხელე; გარდა ამისა ავად გახდა 8 მკვიდრი მცხოვრები და ორი ევ-როპელი, მკვიდრთაგან ერთი კიდევ გარ-დაიცვალა.
15 მარტი.
პატიმარუბნი. დინიშენ: მინისტრთა კო-მიტეტის კანცელარიის განყოფილების უფ-როსი დესტრუქციონი სტატსკი სოვეტნიკი ვუინი მინისტრთა კომიტეტის საქმეთა მმარ-

წელს არ გაუფლავა, რომ ამ რაზმს არ შემატე-ბოდეს თითო-ორი ნიჭი გასხვინდისკრავა-ნებული მწერალი: ად. ვახუცე, ეკ. ნინოშვილი, ნიკ. დომარე, ეკ. გაბაშვილი, მეღანა და სხვ. ესეც დიდებული იდეოლოგია ეს უკანასკნელი სმანი, მათ გვერდში ამოუდგა ახალი გუნდი დიდებული და დრმა ნიჭით მოსილ მწერალთა, როგორცაც არიან შ. არაგვისპირელი, დ. კლდია-შვილი და სხვ. რასაგირეულის, ჩვენი სიტუა-კამუელი დიტერატურა იმ დიდებულს წერტილ-ზედ არა სდგას, როგორც ჩვენს გულს ჰსურს, მაგრამ ამას ხელს უშლიდა და კიდევ უშლის ბევრი ჩვენს დამოუკიდებელი მიზეზები. არის ისეთი მიზეზებიც, რომელთა დარღვევა ადვილად შეგვიძლია. ჩვენის წარსულის შესწავლა გვაკლავს ეხლანდელს მოდერნიზმს, წარსულში ბევრი ფასი დაუ-დებული სიუჟეტობა, რომელთა გარდაქმნა ისტო-რიულ რამზნებად, მოთხრობებად და დრმა-ტრაგე-დიებად ელის მტკიცე ხელს, უმადღესის ნიჭით დაჰმადღებულებს. ამას უნდა დაეწყო ჩვენი მწერლობა, რომ ასახელოს მამული და თავისი თავიც ისახელოს. მე მგონი, რომ ეს ერთი დი-დი მიზეზია, რომელიც აბრკალებს ჩვენს მწერ-ლობას გაფუფუნება-ადრძინებას: მწერლობა ჩვენში პრაფესიონალურ საგანად არ არის გამ-დარი, იგი არ შეადგენს სიმუდამო ხელობას, როგორც ძველ დროში ჩვენთა წინაპრთა ცალს ხელში ეპურათ ხმალი და მეგრეში ჭვარი, ისე ჩვენს მწერლებს მარჯვენა ხელში უჭირავთ კა-ლაში და მარცხენათი ეხადებოან ცხოვრების ჭვარ-სა, ტვირთის მიძინება: ჩვენი მწერალი ერთს და იმავე დროს კანცელარიაში ირთმევს ხელს და მერე დადალულ-ქანცულად ჰქედებს სამწერ-ლოდ კალამს ხელს. მოვა დრო, —ესეც ადარ იქნება; მოვა დრო და შუქი განათლების გამო-

თვლის მეორე თანაშემწედ; მე-2 გვარდიის კავალერიის დივიზიის უფროსი გენერალ-ლეიტენანტი ოსტროგრაძის კავალერიის გენერალ-ინსპექტორის თანაშემწედ.
მელნიშვილის. 5 თებერვალს მომხდარ უწყსობათა გარჩევა გადიდა 9 აპრილისა-თვის.
ბიანინი. ინგლისელები აპირებენ რკი-ნის გზის გაყვანას პეინიდან ტუნჩოუმდე.
ლონდონი. კიტჩენერი დემოკრატია ბინება პრეტორიდან: „ჩვენი დანაკლისი ბანკგრონისა და დელარეის ჯარების შეტა-კების დროს არის შეიდი დაჭრილი და ორი მოკლული. ბურებმა დაჰქარგეს 22 მოკლუ-ლი და 30 დაჭრილი. უეცველია ბურებს მეტი ზარალი მოუვიდათ.“
მენა. რუსეთის საელოოში გამართულ იქმნა მუსიკალური საღასო, რომელზედაც დაესწრნენ ერც-ჰერცოგინა მარია ანუნ-ციატა და ჰერცოგი და ჰერცოგინა კუმ-ბერლანდსკები, მინისტრები და დიპლომა-ტები.
ქურნალ-გაზეთებიდან
დეკლარაცია ტეილორმა ინგლისის დემუ-ტატა მალაქაში თხოვნა წარდგინა. ამ თხო-ვნაზე ხელი უწერა 29 ათას ქალს, რომლებიც ღანკაშირის ფაბრიკაში მუშაობენ. ისინი თხო-ვლობენ, რომ ქალებს პარლამენტარული საარჩე-ვნო უფლება მიენიჭათ.
ავსტრიის პარლამენტთან არსებობს სოცია-ლური პარტიის გამოსა; ამ გამოსაამ ამას წინადა თვის წევრებ შორის სავანგებო კომიტე-ტი აარსდა და დაავალა, რომ გამოსის მასხე-

ულებს კარს ჩვენს ხალხს, ჩვენს „ტეტიას“ და მაშინ მძლავრად დაიწყებს ჩქეფას ხალხის გუ-ლიდან დიდებული ცხოველ-მყოფელი ნაკადული. თუმცა ეხლანდელი ვაითა-ვითარება შეგანდეს აზრებს ამომდის ხოლმე თავში, ერთს წამს სა-საწარვეთილებას მიძეწის ხოლმე, მაგრამ ანა-ზღუდულად თვალ-წინ გამოვიდნ დიდებული სუ-რათები ჩემის წარსულისა და აწმუის მოდერნიზ-მისა და გული აკლავს იქნება სიამოვნებით ფეთქვას. ტირილი რა ხელ-სურვლია:
„ჩვენ უნდა ვსილით ეხლა სხვა ვარსკვლავს, ჩვენ უნდა ჩვენი ვშვათ მყოვადი, ჩვენ უნდა მივცეთ მომავალი ხალხს!...“
გულს ნუ გავრტებთ წინდელის ვითომდა და-ქვეითებით; ამიტომ მეც, სიუყვარულ შიოსთან ერთად, დავგადაბობ მწერალსა და მასთან ერ-თად შეერთებით ამავედ გიტყვი: მწერალს, რომ ჩვენს დიტერატურას ბრწყინვალე მომავალი მო-ქალის, მწერალს, თუმცა ამ მწერალშია ბევრი ნა-ღვლიც ურევია.
ს. მგალობლიშვილი.
ქ. განდგეილი
ქ-ნ. განდგეილი ცნობილი მწერალი ქა-ლია ჩვენში. სიამოვნებით წაუკითხავს ყველას, ვისაც კი ჩვენი ლიტერატურა საინტერესოდ მიაჩნია, მისი ლექსების თაიგული. ბოლოს დროს, მართალია, მოუძიერა წერას პატივ-ცემულმა პოეტმა, მაგრამ იმედს არა ვჰკარ-გავთ, რომ მის მუხას კიდევ დაუდგება აღფრთოვანების ხანა. აი ქ. განდგეილის აზრი ჩვენის ლიტერატურის შესახებ.
მეცნობარე საუკუნის მეორე ნახევარი უტ-ურარი თავდება იმისა, რომ ჩვენი მწერლობა წარმატების გზას დაადგა. მე დარწმუნებული ვარ, ასეთი თან და თანობითი წინ სდგას სანა-

ნება წარმოუდგინოს შესახებ იმისა, თუ მანდის მუშებმა რამდენი საათი უნდა იმუშაონ დღეში. ესაა ამ კომიტეტის ერთი თავისი წევრის შიშ-სგონის წინადადება მოუწონება. ეს წინადადება შემდეგია: მანდის მუშებმა, რომლებიც დღისით მუშაობენ, 9 საათზე მეტი არ უნდა იმუშაონ უფრო დღე; გარდა ამისა 3 წლის შემდეგ ეს მუშაობა უნდა შემცირებულ იქნას 8 საათამდე. მთავრობის წარმომადგენელმა ამ წინადადების წინააღმდეგ ილაპარაკა. კომისიის მამისწინებულმა კოლეგებმა უარი თქვა თავის თანამდებობაზე და იმის მაგივრად კომიტეტმა ამ წინადადების მოთავე შიშგონი აარჩია.

ამ ინგლისელმა დეპუტატმა კოლინგსმა ჯონ რედმონდს წერტილი გაუგზავნა. კოლინგსი არწმუნებს ირლანდიელების მეთაურს, რომ თავის დღეში არ მითქვამს ის სიტუაციები, რომლებიც გაზ. დეილი ზოგჯერ მომსწერად და მომ-ლებიც ასე საწინაო ირლანდიელ დასისთვისაა. მე არ მითქვამს, — სწორს კოლინგსი, — რომ ირლანდიელების დასი წარმოადგენს „სულ მდ-ბალი ზიარების ხრფასა“, მე ვთქვი მხოლოდ, რომ ირლანდიელი დეპუტატების საქციელმა, რომელმაც იძულებული გაუწიეს ზღაპრული ზო-ლითა შემოქმედება, დეპუტატთა ზღაპრის დი-სება დასიცოცხლა. ჰუიქრობენ, რომ რაღაც ისეთი წერილი მიიღო რედმონდმა, ამ ამბავზე ზარ-ღამებში ლაპარაკი ადარ იქნება.

ამ ინგლისური გაზეთები მეტად უკმაყოფი-ლონი დაწინაურდნენ იმ კარგიმით, რომ კიტინე-რის მოლაპარაკებაში ბოტასთან ფეხად ჩაიარა. „ესტანდარტი“, დეილი ტელეგრაფი, „მორნინგ ჰერალდი“ და სხვა ჰოვინისტური გაზეთები ერთ-სმად აცხადებენ, რომ ბოტას უარის პასუხად ინგლისმა ახალი მშველი ჯარი უნდა გაგზავნოს სამხრეთ-აფრიკაში. „დეილი მალ“-ი ამბობს, რომ ამას იქით სიმუდამით უნდა უარყუთ უფ-ველი მოლაპარაკება ბურბთან და მხოლოდ სრუ-ლი დამარცხდება მოგონირობით. „მორნინგ ლიდერი“ ამბობს, რომ ინგლისს დიდი ხანია, რაც ამისთანა სამუშაო ამბავი არ მოჰყვიათ; ბოტას უარი იმას გნებავს, რომ ამის შემდეგ დატრიალდა და მოკლულთა სია დღე და დღე მოი-მატებს და რომ ბურბის რესპუბლიკების ახ-რება და დღეუბა უკიდურესამდე მიადგეს. ამასვე ამბობს „დეილი ნიუს“-იც.

ამ გაზ. „ესტანდარტი“ ამტკიცებს, ვითომ ბო-ტამ ზავზე მოლაპარაკება იმითვე შესწავილა,

რომ ღირსი კიტინერი ბუკითად თხოულობდა — კაპის მცხოვრებლები ამისიტიდან (პარტიკულ) გამოირიცხული უფროდებოდნენ.

ამას წინააღმდეგ მუშაობენ ქალების კრების წინ სიტუაცია წარმოსთქვა. ის ურწმუნად ინგლი-სელ ქალების სამხრეთ-აფრიკაში გადასახლებას. თქვენ ამით დიდ სამსახურს გაუწევთ ინგლის-სა, — ეთქვა ჩემპერსონს. — ჩვენი კაცებიც იმა-ზე კრიტიკიან სამხრეთ-აფრიკას, რომ იქ ცოლ-შვილიანობას და ჯანსაღს გერეკადობასა. რო-გორც გაზეთები იუწყებიან, ჩემპერსონს დიდი ზრექტი შეუდგენია, რომ სამხრეთ-აფრიკა ინ-გლისელებით გაავსოს და ამხარად ურჩი ბურ-ბის ზავი იმ ინგლისელებს წააგვიანოს.

დოქტორ ლეილის სიტუაციით, კრუგერს რა-ცა შეუტყვია, რომ ჩემპერსონს ესეთი ზრექტი შეუდგენია, თავის მხრივაც განუზახავს, რომ სამხრეთ-აფრიკა სულ ისეთი ევროპული ხელ-ხით გაავსოს, რომელთაც თვალის დასახსნავად ეკადრებათ ინგლისელები.

ქართული ანდაზისა არ იყოს, მართალია ჩემ-პერსონი არის ხერხში, მაგრამ არც თუ ბურბი დადანი ტყეში.

ამ კრმ. გაზ. „ნაბიანელ ცაიტუნგ“-მა გრე-ლი წერილი უძღვნა ინგლისის მდგომარეობას აფრიკაში. ეს გაზეთი დიდ ურადლებას აქცევს იმ კარგიმით, რომ ინგლისის ტრანსვალის და კაპის ახალქმის გარდა აფრიკის სხვა ნაწილები-შიც დიდი ინტერესები აქვს. არა ნაკლები ინტერესები აქვს სუდანშიც და ამ მხარეში ესაა ბურბის მოულოდნელი შემოქმედება. სუდანში აჯანყდა ახალი მამლი, რომლის ბაი-რად ქვეშ ათასობით გროფებიან ინგლისის მიფლობლობით უკმაყოფილო მკვიდრნი. ინგ-ლისის ბატონობის აფრიკაში ახალი დიდი საფრთხე ემუქრება. უფრო ეს ძალიან საშინაო ამბავია ინგლისის ახალქმის სამხრეთ-აფრიკის. შავი ჭირი და მამლის დასოფლების აჯანყება ხელს-შეუწყობენ ბურბს. თვით ინგლისში ხალხი დაიქანდა ამისკენ; ამ ამბის მიერ გამოწვეული ხარკის და მისგანგების წინააღმდეგ ამბო-ცია უფრო და უფრო მატულობს. და აი სწო-რეთ ამ დროს ბოტამ უარი შემოუთავადა მო-ლაპარაკებაზე; ეს რომ სულ მეტი მეტი იყო ინ-გლისის ესტანდელი მთავრობისთვისა.

ამ ბურბთან ამის მალე გათავის, როგორც სჩანს, თვითონ კიტინერიც არ მოუღის. ინგ-ლისურ გაზეთებში დატყდომია ღირსი კიტ-

ინერის თვითნებური დეპუტა, რომელმაც მოთ-ვარ-სარდალი ამბობს, რომ ვინც კი ჯარებისთვის თბილს ტანთსცემს შემოსწორავს, დიდს მად-ლობით მივიღებ, რადგანაც ზამთარი მოახლო-ვებულია და ამი, როგორც სჩანს, კიდევ გაზრ-ძელდება.

ამ „ესტანდარტი“-ის კარესპონდენტი იუწყება, რომ ბურბმა რჩინეს რესპუბლიკაში მომკეს-ეანები, რომლებიც დათესეს გენერალის ზრინს-ლობის დამორჩილების შემდეგ.

ამ თან-და-თან, თუმცა კი მძიმედ, კაპის ახალ-ქმის მცხოვრებლები უფროდებიან ბურბს. ბი-ბურის რაზმის ორი შესამედი კაპის მცხოვრებ-თაგან შესდგება.

ამ ბურბის უფროსს ზიტ ფურციუს, რომელიც ამას წინა ხელიდან გაუსვლტა ინგლისელებს, 1,200 ჯარის-კაცი ჰყავს და 2 ზარბაზნი აქვს. ფურციუსს რადესბურგთან სდგას.

ამ ბურბმა დინამიტით აფეთქეს ინგლისე-ლების სამი მატარებელი დელაგას რკინის გზა-ზე და ორი თვითმფრინო და 7 ჯარის-კაცი ტყვედ წაიყვანეს. ეს მე-21 მატარებელი აფეთქეს ბუ-რებმა ამ რკინის გზაზე მას შემდეგ, რაც ინგ-ლისელებმა კამპიტბორტი დატოვეს.

ამ დეილი მაილიას კარესპონდენტი იუწყე-ბა ამიტრადამიდან, რომ ჰოლანდიას და ბელგია-ში ბურბები ვოლანტიორების რაზმებს ადგენენ სამხრეთ-აფრიკაში გასაცხადად. კარესპონდენ-ტის სიტუაციით, ჰოლანდიიდან, ბელგიიდან, ვეს-ტფალიიდან, იტალიიდან და შვეიცარიიდან ორი ათასი ვოლანტიორი მიემგზავრება ამ დღეებში ჰამბურგიდან გერმანიის სამოქალაქო სამხრეთ-დასავლეთ აფრიკაში და იქიდან ბრძოლის ველ-ზე წაყვან. რ თებერვალს წავიდა ჰოლანდიე-რის რაზმი ვანდერის უფროსობით. უფროსს ჯარის-კაცს, კარესპონდენტის სიტუაციით, 50 გირანტი სტრეიტი დაქინებულა წყალქვეშა ჯა-მაგირად.

ამ ზრუსის სეიმში თინანსთა სამინისტროს ბიუჯეტის განხილვის დროს, დეპუტატი აფუ-ესკი ჩიოდა, რომ, ზრუსის მთავრობა მეტის მეტად ავანტურებს მოლოდინებსა. თინანსების მინისტრმა მიქელმა უპასუხა, რომ მთავრობის მოლოდინა დამყარებულია ზრუსიელების ერო-ვნულ გრძნობაზე და ამიტომ ამ მოლოდინის გა-მოცემა შედგება იქნებოდა. რადგანაც მო-ლოდინეები ცდილობენ, რომ ზოგჯერ მთელს ხელში ჩაიგდონ, ამიტომ სჭირდა, რომ ამ

მთავრობისა გერმანიის დეპუტატი ავან-ტურებს. სხვათა შორის ამ ამბობს, რომ ლა-თის თანხა გერმანიის დეპუტატის მიერ მო-თვის ზოგჯერ. რაც შეეხება ამ ამბავს, გერმანიელმა ამას უფროდებდა მდგომარე-ვატრების და ხელისუფლებისკენ, უნდა გ-რამ ამამ თითონ მოლოდინები არაინ-შეგები, რადგანაც ზრუსიელ თითონ დაიწვეს ესეთი მოქმედება. მოლოდინები ლობენ, რომ ზრუსიას მოქმედებებს, ამას ისინი ვერასოდეს ვერ მოახერხებენ. მანქლები იძულებულია არაინ თავისინ დაიცვან. მთავრობა თხოულობს, რომ ზო-ლები ერთგული ქვეშევრდომები იყვნენ. რაბა რომ დაწმუნებული იყოს მათ ქ-ლებში, მამის ისე მოქმედებით, როგორც ერთი მთავრობა არ ეტყება. სინამ მოლოდ-გერმანიის ერთგული ქვეშევრდომები არ ბიან, იმ დრომდე მთავრობა არ შესცდამ-ვის მოლოდინის და მოლოდინების თან-უფლებას არ მიაჩნებს.

ამ დრონი მეფობენ და არა მეფენი. გა-ვალა დრო, გამოიგვალა თვით ამერიკე-ზნე და ხასიათი-გო.

ამას წინააღმდეგ იდგასსწავლად ზრუსიელების მაკ-კინლის ახალი სამის-ვადის დეკლარაცია. 4 მილიონი დოლარი და-ამ დეკლარაციაზე, 30 ათასამდე ჯარის-კაცისა ვაშინგტონში ზრუსიელების წინ. გა-ზ. „მატინ“-ში დაწველიანთა აწერო-დღე, დახსიათებულთა თითონ მაკ-კინ-ამერიკელების ახალი ზნე და შეხედუ-რობა ზრუსიელები დაბრუნდა კამიტ-ხალხი დადის ატრაციით და მხურვალე ს-გებებოდა თურმე.

ამ ზრუსიელები სიმრად ქუდს უხდიდა ჯარ-გარდა ხალხს. იმას ძალიან სერიოზულ-ქმნდა, — ტურები მაკრად ქმნდა მოკ-ის იღებდა ამ საღამს, როგორადც კაცი-მელიც თუმცა არჩეულია ამ მადლ თანამ-ბაზე, მაგრამ დაწმუნებულია, რომ ის მს-კუთვინელ ზრუსიე იღებს.

— ახ, რა მშვენიერია! — უთხრა ერთმ-მა თავის მეგობარ ქალს.

— ნამოლონსა ჰგავს, არა? — ჰკითხა მე-დიად, ამერიკელებს უფროთ თავიანთი ზ-დენტი, რომელსაც თავიანთ სამშობლოს ნ-წარმომადგენლად და მისი ძლიერების ს-

ტოო სახელს მოგვიბოგებს. მართალია, ჩვენში ბევრჯერ უმედლოთ წამოიძახებენ: ახალი მწერ-ლობა დაგვიბინდა, ძველ მწერალთა მაგარი-ზრთა სიდიადე და სიმტკიცე ადარ მოსჭვივის მეტრამეტე საუკუნის მწერალთა ნაწარმოებში, მაგრამ თუ ფხიზელის თვლით შევხედოთ ჩე-რის მწერლობის გადასხვაფერებას და მასთან დროთა ბრუნვას, ნათლად დავინახათ, რომ ცხოვრების ცვალებადობამ დაწვადა მწერლობის ცვალებადობა და, მასადასე, ძველთა და ახალ მწერალთა შორის აზრთა სხვა და სხვაობა.

ამიტომ, მე ჩემის მხრით, არ ვეთანხმები გულ-გატეხილთა ასეთს ღადას! დღე უფრო-თვის შიშშია თავის ახლად ფეხ-ადგილში შეი-ღის გამო: აი, სცაა წაქცევა და ცხვირ-ბირს დაიმტკიცეს; მაგრამ ეს განა იმას ნიშნავს, რომ ბავშვი ფეხს ვერ გაიწაფავს და სწორად სიარულს ვერ დაიწვეს?

უფროსი საქმი, რომელიც ჩვეულებრივს ქერქს იღვას და სხვა სახეს დებულობს, სწორედ ახ-ლად ფეხადგილ ბავშვს ჰგავს: ბევრჯერ წაი-ბოროტებს, იქნება მწარე საგნებელში ჩაგდოს თავისი მოკეთე, მაგრამ ამ დროს უსასოება ზიარული ნიშნის საზოგადო აარადის დაურის...

ჩვენმა მწერლობამ თავისი მიმდინარეობის ქსელი ზიარულ დასაწიანადგე დღემდე შეუწ-ვეტლად მოიტანა; მან თითქმის უფროს ხანს ჩააქსოვა ეს ქსელი, შესძინა ამა თუ იმ დარ-გის ნაწარმოები, იმის და მხედვით, რომელ ხანა გონებრივად წარმატების რომის საფეხურ-ზე იყო და რა საზოგადო უფრო აკმაყოფილებს ხალხის ამ დროინდელს სულიერ მოთხოვნიდე-ბას.

ცხოვრებასთან ამგვარად კვლ და კვლ მიმ-დევარი მწერლობა არის მწერლობა მტკიცე სა-ფუძველზე დამყარებული და მეც სრული მორ-წმუნე ვარ, რომ მისი ზრდა-განვითარების და

წარმატების გზისკენ მიმდინარეობის შეჩერება უფროდ შეუძლებელია, ისე, როგორც შეუძლე-ბელია ვისაშე ძალ-მომრეობამ შეახერხოს კავკა-სიონის მკერდიდან გადმოქსნარე ჩანჩქარი, ეს წმიდა, ღვთიური ცრემლები ზიტად სხდის კედლისა.

ერთი კი უნდა შევნიშნოთ, არამც თუ მარ-ტო ქ. განდევილს, თითქმის ყველას, ვინც ჩვენს თხოვნას ყურადღება მიუქცია და წერი-ლები მოგვწერა. ჩვენი სურვილი იყო გაგვეგო-ამა თუ იმ ცნობილის მწერლის გინდ მოღვა-წის აზრი წარსულის საუკუნის ჩვენის ლიტე-რატურის შესახებ, ე. ი. რა ხასიათისა და თეი-სებისა იყო ეგ ლიტერატურა, როგორი იყო აზრისა და შინაარსის მხრით. თანაც რა კი-ამა თუ იმ ხანის ლიტერატურა ღვილი შვილია წინანდელის და მის ზედ გავლენ-ის ქვეშე აღზრდილი, ყველა, ვინც კი გა-ითვალისწინებდა საესებით წარსულის საუ-კუნის ლიტერატურას, ადვილად შეიძლებდა იმის გარკვევას, თუ რა გზას ადგია ან და-ადგება ჩვენი მომავალი ლიტერატურა, რა ხასიათისა და ელ-ფერის იქნება და სასურ-ველია ეს მისი მოსალოდნელი მომავალი თუ არა და რა არის სასურველი და სანატ-რელი ჩვენის მომავალის ლიტერატურისათ-ვის. ამის მაგივრად ერთი მეორეს პოლე-მიკას უწევინ ჩემი პატივცემული კორეს-პონდენტები და ერთი თუ უიმედობას აც-ხადებს ჩვენის ლიტერატურის მომავლის შესახებ, მეორე იმედებით აღტაცებულია და სხვა. საგანი კი მაინც განურკვეველი რჩება. თუმცა ყოველ შემთხვევაში ესეც კი არ არის ინტერეს მოკლებული, რადგან აქედან საფასვით ვსცნობთ ჩვენის მწერლე-ბის სასოებას თუ უსასოებას ჩვენის მწერ-ლების ბედის შესახებ და თანაც იმას, თუ

რამდენად აქვთ სიღრმე სიგანით შესწავლი-ლი მათ საგანი.

მ. ა.
მე მომივიდა ზოგიერთი უსახელო წერი-ლი და იმის გამო ვაცხადებ, რომ არც ერთ ამგვარ წერილს არ გამოვაქვეყნებ, რაც უნდა სანტერესო იყოს იგი, თუ სახელი და გვარი დამწერისა არ იქნება აღნიშნული. ამისთან მივიღე ისეთი წერილებიც, რომლებ-საც აწერია „შემდეგი იქნება“ და ამ „შემდეგს“ ერთობ დიდხან ველოდებით. ესეც ყოველად უხერხულია და არც ესეთ წერილებს ექნება ადგილი გაზეთში, თუ „შემდეგიც“ არ მივიღეთ დროზე.

ბ. ა.

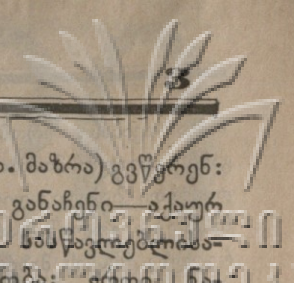
გ ა კ ვ რ ი თ.

(ქუთაისის ოპოზიციის წარმომადგენელთა საყუ-რადღებოთ)

ხშირად გვაქვს ჩვენ მკითხველბთან ბაასი ქუთაისის საზოგადო საქმეების შესახებ. შეიძლება ზოგი მკითხველთაგანი ხანდის-ხან გვაძტუნებდეს ჩვენ, რომ მომეტებულ ყურადღებას ვაქცევთ დასავლეთ საქართვე-ლოს საქმეებს; მაგრამ ყველა დაგვეთან-ხმება იმ აზრში, რომ ჩვენი, ქართველური, საქმი დასავლეთისაკენ უფრო სჩანს, უფრო ჯერ-ჯერობით სასურველ ნიადაგზე არის დამყარებული. ამიტომ ჩვენ განსაკუთრე-ბული ყურადღება უნდა მივაქციოთ იმას, რომ, რაც გვაქვს ხელში, ის არ დავკარგოთ, ან სასურველად, ჩვენი საერთო მიზნის თანახმად, მოვიხმაროთ. ამ აზრით, ჩვენ დიდ მნიშვნელობას ვაძლევთ ქუთაისის გუბერ-ნიის მოწინავე დასის მოღვაწეობას და რაც შეგვიძლიან ვებრძვი, ვეწინააღმდეგებით ჩვენი ცხოვრების პროგრესისული მიმართუ-ლების შემამფრხვანგელ ძალას, მოვლენებს.

ყველა ჩვენებურმა მკითხველმა რომ ქ. ქუთაისში და მთელ ქუთაისის ბერნიაში ერთად-ერთი მომქმედი-მ-რებთა უმრავლესობის წარმომადგე-ელმენტი—ქართველობაა. არც ერთ საქმეში იქ არსებითი საწინააღმდე-გეთუთანხმებელი კითხვები არ უნდა ბოზდეს სხვა-და-სხვა საზოგადოების ჯგ-შორის; თუ დღეს დღეულობით თქილება არსებობს და ბრძოლა გამოწ-ლია ამა თუ იმ პარტიის შორის, ეს, გორც არა ერთხელ გვქონდა აღნიშ-პირადი, კერძო თავ-მოყვარეობა—პ მოყვარეობის მიზეზია. ასეთ მანერ ხს-ბოლო უნდა მოვლეს: ის კაცი, ვინც გნებულობ, განათლებული და იმდენ-ტაცებულია თავის წვრილმანი ანგარ-რომ მთელი ქვეყნის სარგებლობას, რესს ივიწყებს, ოღონდ დროებრივი ჯინი, მტრობა-შურიანობის მოთხოვნ-დაიკმაყოფილოს, დასაზოგადო არ არ-ზოგადოებისაგან ჩასაქოლავია.

ამნაირი, მთელი საზოგადოების ლატე კაცების საწინააღმდეგოდ გან-ბულ ქვეყნებში, იქ სადაც ბრძოლა. გადოებრივ ინტერესისათვის გამოწ-ლია, შემოღებულია ეგრეთ წოდებ-„ბოიკოტაჟი“. ყველა საზოგადოების ვინც კი ხელავს მანერ კაცის უკეთუ-ქცივლს, ზიზღით, უპატივცემულობთ ბ-ბა მას: ხელს არ ართმევს, თავს არ-რავს; არავითარ საპატიო ადგილზე არ რებენ. მხოლოდ ამნაირად შეიძლე-სწორება ან განდევნა საზოგადო ას-ზიდან ზოგიერთი კაცების, რომლ-აფერხებენ, აბრკოლებენ საერთო საქ-გატონა.

სთვლიან. მომავლად ერთი ჩემი მეგობარის დახმარებით სიტყვები: ამ წუთს თქვენს ხელში „ფრაგმენტის“ იმპერატორი.

ი. ი. სპილენძი
(ნეკროლოგი)

4 მარტს, საღამოს, ტფილისში მიხეილ გუგუშვილის შემდეგ გარდაიცვალა კარგობილი რუსეთში ბელეტრისტი და ლიტერატორი ივანე ივანეს ძე სვედენცოვი. გარდაცვალებული მწერლობაში ცნობილი იყო თავისი ფსევდონიმით.

გარდაცვალებული ნიჟეგოროდის გუბერნიის აზნაურის შვილი, დაიბადა 24 ნოემბერს 1842 წელს. სწავლა მიიღო სამხედრო-სასწავლებელში და შემდეგ კურსი მთავრა სამხედრო აკადემიაში. სამხედრო ხელისუფლებაში მსახურობდა და რამდენიმე წლის განმავლობაში დაინიშნა პოლკოვნიკის ადგილზე. მაგრამ გულ-ლი და განათლებული ახალგაზრდა ვერ ჰყოფდა სამხედრო უწყების მკაცრ წყობას და თავი დაანება სამსახურს. რუსეთში იმ დროს, იმპერატორის ალექსანდრე მეორის რეფორმების წყალობით, გარდაცვალებული იყო ლიტერატურა და ჟურნალისტიკაში. სვედენცოვი მხურვალედ დაეწეოდა ახალს ცხოვრებას და მალე მან დაიწყო ნიჟეგოროდის გუბერნიის ჟურნალის დასისა. ახალგაზრდა მწერარი ივანე ივანეს ძე მიემხრო ნაროდნიკ-რადიკალურ ჯგუფს და სიკვდილამდე არ უღალატა მათ იდეალს და პრინციპებს.

ივანე ივანეს ძე გამოიჩინა პირველშივე ბელეტრისტი ნიჭი და მრავალი მოთხრობა დასწერა. უმეტესი ნაწილი მათგან გამოქვეყნდა 70 და 80 წლების საუკუნის ჟურნალებში: „სლოვო“, „დელო“, „რუსეთის წინაშე“, „ზაპისკი“, „რუსეთის წინაშე“ და სხვები. ზოგიერთი მისი მოთხრობა იწვევდა მთელის რუსეთის განათლებული საზოგადოების ყურადღებას. განთქმული არ იყო დიდი ნიჭის პატრონი, ამ მეტად კარგის მიმართულების, პასიური და ნიჟიერი მეთვალყურე ახალგაზრდას ცხოვრებისა, გამსჭვალული ცხოველსიყვარულით ყოველ კარგისადმი, ნამდვილი იდეალისტი. საუკეთესო მისი ნაწარმოებია: „Записки полкового врача“, „Исправная дочь“, „Сердце вельможи“, „По тюрьмам“, „Никеша очнулся“, „Провинциальные очерки“, „Пришел, да не туда“, „Снег“. შარშან გამოვიდა მისი ნაწარმოები II ტომები, რომლებშიც მოთხრობა პირველ ხანებში დაწერილი ბელეტრისტიკის თხზულებანი. რუსეთის ჟურნალისტიკაში თანაგრძნობით მიეგება ამ „ნოვოვ ერემიაში“-ს, რომლის თხზულებასთან არაფერი საერთო არ აქვს განსვენებულის მწერალს, აღნიშნული ივანე ივანეს ძის სიმპატიური და პატივისცემით ნიჭი და გრძნობით სავსე მოთხრობის ღირსება.

რად ბელეტრისტიკის ნაწარმოების რაოდენობის ხშირად სწორად პუბლიცისტურს ჰგავს. ამათში ის გამოდიოდა მხნე და სწრაფი რწმენის დამცველად მე-60 და მე-70 წლების პროგრესიულის იდეებისა და საზოგადოებრივი ინიციატივისა. ამ იდეებისათვის მას არ უღალატებია მთელ თავის ცხოვრებაში და სწორედ ამით იყო შესაფერისი გარდაცვალებული მწერალი. ბევრისათვის თანამოაზრე გადუხვია გზას, ამ ივანე ივანეს ძის საკვირველის სისპეტაკით და ერთგულად შეთვის-შესისხლ-ხორცად რწმენა-პრინციპებს...

ივანე ივანეს ძე ცნობილი იყო უფრო, როგორც პუბლიცისტი. 1896 წლიდან იგი

მუდმივ თანამშრომლად იყო გაზეთ „ნოვოვ“-ისა. აქ ყველაზე უფრო ყურადღებას იწვევდა მისი ბრძოლა ბ. ველიკოსთან. ივანე ივანეს ძე — ნაროდნიკ-იდეალისტი, ერთგული დამცველი მოწინავე იდეებისა, პატიოსანი რუსი, რომელსაც სძულდა ყოველგვარი ძალადობა, რასაკვირველია, ვერ მოუწონებოდა ნამდვილ რეაქციონერის მოღვაწეობას.

განსვენებული კერძო ცხოვრებაში მეტად მშვიდი და პატიოსანი ხასიათის კაცი იყო; იშვიათი სიმართლის მოყვარე და გადაუმეტებულის წრფელის გულისა. ბევრი ვაი-ვაგლახი და წვალეზა გამოუვლია, და ამან ადრე მოუსპო სიცოცხლეც.

საუკუნოდ იყოს ხსენება შენი, პატიოსანი მწერალი და კარგო კაცი!

ახალი ამბავი

გუშინ, საღამოს 6 საათზე, ქვაშეთის წმ. გიორგის ეკლესიაში გადახდილ იქმნა პანაშვიდი ახლად გარდაცვალებულის რუსის მწერლის ი. ი. სვედენცოვის (ივანოვიჩის) სულის მოსახსენებლად. პანაშვიდს დაესწრნენ ადგილობრივი რუსული, ქართული და სომხური რედაქციების წარმომადგენელი და დიდძალი საზოგადოება.

ტფილისის გუბერნატორის თანამდებობის აღმასრულებელმა მოსთხოვა ტფილისის ქალაქის თავის წარუდგინოს მას საბჭოს დადგენილება და მთელი საქმის წარმოება შესახებ ქალაქის საარჩევნო ნაწილებად დაყოფისა.

კავკასიის მთავარ-მართებლის განკარგულებით, ქ. განჯაში შეიკრიბებინ 19 მარტს ტფილისის, ბაქოს, ერევნის და განჯის გუბერნიის ბეთლები და საბეთალო ინსპექტორები. კრებას დაესწრობა აგრეთვე ბ. რემერი ამიერ კავკასიის საბეთალო ნაწილის გამგე.

ოთხშაბათს, 14 მარტს, ქალაქის გამგეობის დარბაზში დანიშნული შეერთებული სხდომა ქალაქის გამგეობისა და საფინანსო კომისიისა არ შესდგა სხდომაზედ მოწვეულ პირთა საქმით რიცხვის დაუსრულებლობის გამო და გადაიდო შემდეგისათვის.

ბარისახოდან (თიანეთის მაზრა) გვწერენ: „მსოფიან მგონის რაფიელის გარდაცვალება ცოტა გვიან შევიტყვეთ და ამიტომ კვირას, 4 მარტს, შეიკრიბნენ ასამდის ხეცურნი და ბარისახოვის ეკლესიაში გარდახდილ იქმნა წირვა და პანაშვიდი რაფიელის სულის მოსახსენებლად. პანაშვიდი რომ გათავდა, ხეცურებმა მოიყარეს თავი სკოლის დარბაზში და აქ მასწავლებელმა განსვენებულის ვინაობის ახსნით და მის კლმის ნაწარმოების შესახებ რეკლამა კითხვით გააცნო ხეცურებს თავი. რაფიელი. ხეცურები ძალიან ყურადღებით ისმენდნენ მის რეკლამას და ძალიანაც მოეწონათ. ბევრმა მათგანმა, რომელმაც კი კითხვა იცოდა, მოსურვებს „რაფიელის წიგნი“, მაგრამ ამნაირი წიგნის უქონლობისა გამო უარი გამოცხადდა. ამიტომ კარგს იზამდა ერთ-ერთი ქართულ საზოგადოება გინდ „წერა კითხვის გამავრცელებელი“, გინდ „წიგნების გამომცემელი ამხანაგობა“, თუ რომ დაბეჭდვად განსვენებულის მარტო იმ რეკლამა კრებულს, რომელნიც უფრო საინტერესოა ასეთ მდგომარეობისათვის.“

გუბერნატორებსა და ოლქის უფროსებს მოსთხოვეს ცნობები კალიისა და სხვა მანებელ მწერების მოსალოდნელ გავრცელების შესახებ, რათა იმ ცნობების მიხედვით იგარაუდონ, თუ რამდენი ფული იქნება საჭირო ამ მწერების წინააღმდეგ საბრძოლველად.

პეტერბურგიდან იტყობინებინ, რომ თვით ხაზინას მსურს დაამუშავოს ტიპო-ლის ქვა-ნახშირის მანქანები. პირველად განსაკუთრებულ ყურადღებას მიაქცევენ ცეც-

ხლის ჩაქრობის საქმეს, რისთვისაც გადასდებენ საჭირო თანხას.

ამიერ კავკასიის საბეთალო სამმართველოს განკარგულებაში გამოუგზავნიათ 10 სტუდენტი ხარკოვის საბეთალო ინსტიტუტისა, რათა მათ პრაქტიკულად შეისწავლონ საქონლის ქირთან ბრძოლის საქმე.

ბათუმის მიდამოებში არსებულ ქაობების გასაშრობად კიდევ თხოულობენ დამატებით კრედიტს. განზრახვა აქვთ ითხოვონ 150,000 მანეთი. ესლა ამ საქმეს ბევრი ხალხი ადგია და, იმედია, ზაფხულამდე ბოლომდე მიიყვანონ იგი.

ტფილისში ჩამოვიდა ქუთაისის ოლქის სასამართლოს თავმჯდომარე ბოგოროდსკი.

ფინანსთა სამინისტრო საყოველთაოდ აცხადებს, რომ, თანახმად მინისტრთა კომიტეტის დადგენილებისა, ნებადართულია 1902 წლის 1-ლ იანვრამდის კიდევ იყოს ხმარებაში ქალაქის ფული 25 მანეთიანი, თუმცა იგი და ხუთმანეთიანი 1887 წლის ნიშნისა და ასმანეთიანი 1866 წლისა. ამიტომ ხსენებულ ქალაქის ფულს დაუბრკოლებლად მიიღებენ მთავრობის ყველა კასები მხოლოდ ამ წლის 31 დეკემბრამდე. ამ ფულის ნიშნები შემდეგია: 25 მანეთიანის, თუმცა იგი და ხუთმანეთიანის ზედა პირი დაბეჭდილია ლურჯად მიხაკისფერ ფონზე. წელიწადები აღნიშნულია ქვეით: ხუთმანეთიანზე (1887 წლიდან 1894-მდე) — მარცხით, თუმცა იგი (1887 წლიდან 1892-მდე) და 25 მანეთიანზე (მარტო 1887 წლ.) შუაზე. ქვედა პირზე დახატულია შუაზე სახელმწიფო ღერბი, მომსხოციფრით მარცხენა მხარეზე და მანიფესტიდან ამოწერილი მუხლებით მარჯვენა მხარეზე; ქვედა პირი დაბეჭდილია: ხუთმანეთიანი — ლურჯად, თუმცა იგი — წითლად და 25 მანეთიანი იისფრად. 100 მანეთიანი ქალაქის ფული — ლაჟვარდის ფერია, გაატერინე II-ის სურათით.

ფინანსთა სამინისტროს განზრახვა აქვს ბაჟი დააღოს საზღვარ გარეთ გასტანს ხე-ტყის მასალას. ბაჟისაგან განთავისუფლებულ იქნება დამზადებული, დახერხილი მასალა. ამ გვარად ტყის მრეწველებმა უნდა თვით გაიჩინონ სახერხი ქარხნები და დამზადებული მასალა გაგზავნონ საზღვარ გარეთ. ხსენებულ გადასახადის პროექტს განიხილავს განსაკუთრებული კომისია მომავალ აპრილის პირველ რიცხვებში.

შაბათს, 10 მარტს, ტფილისის სამოსამართლო პალატამ განიხილა საქმე ქუთაისის გუბერნიის მცხოვრების ვასილ გაბუნაისი, რომელსაც ავაზაკობა ბრალდებოდა. ქუთაისის ოლქის სასამართლოს გაბუნა და მნაშველ უცნია და გარდაუწყვეტია ყოველივე უფლებათა ჩამორთმევა, სამის წლის ვადით მადნის სამუშაოებში გაგზავნა და 60 რუბლის დაკრა. გაბუნაის ოლქის სასამართლოს განაჩენი განუსაზიერებია სამოსამართლო პოლიციაში, რომელმაც დაადგინა განთავისუფლებულ იქმნეს სასჯელსაგან გაბუნა და გარდაცემულ იქმნეს იგი აღმინისტრაციის განკარგულებაში.

შაბათს, 17 მარტს, ტფილისის სამოსამართლო პალატის პირველ სისხლის სამართლის დეპარტამენტში განსახილველად დანიშნულია, სხვათა შორის, ერთი საყურადღებო საქმე ბათუმის ოლქის მცხოვრებისა აღიბეგ სულეიმან აბაშიძისა და დურსენ კომახიძისა, რომელთაც პირადებათ ქალაქ ბათუმში პოლიციის მოხელის სახაის მოკვლა და პოლიციის ბოქალის სალაღაის მოკვლის განზრახვა.

ტფილისის სამოსამართლო პალატამ 10 მარტს დაამტკიცა ქუთაისის ოლქის სასამართლოს გარდაწყვეტილება, რომლითაც დამნაშავედ იქმნა ცნობილი რაჟის მარის მცხოვრები სილიბისტრო ქელიძე კაცის მოკვლის განზრახვაში და მიესაჯა ზოგიერთი უფლებათა ჩამორთმევა და ორის წლით პატიმართა გამასწორებელ რაზმში გაგზავნა.

სოფ. იანეთიდან (ქუთ. მაზრა) გვწერენ: „იანეთლებმა დაადგინეს განაჩენი — აქაურ ერთ-კლასიან სამინისტროს სასწავლებელისათვის აგონ ფიცრის შენობა-ნაგებობა. წილი ადგილისა უკვე იყიდეს და დანარჩენი ბ-ნმა გ. ჯვარიშვიტმა შესწირა. შენობა ნახევარ წლის ვადის განმავლობაში უნდა დაამთავრონ. დღეს სასწავლებელი ცულ მდგომარეობაშია, რადგანაც იგი დაქირავებულის სადგომია, მოსამსახურე არა ჰყავს და არც შეშა აქვს საკმაოდ.“

სოფ. სურებიდან (გურია) გვწერენ: „ს. სურების საზოგადოება უგზოობის გამო ყოველ კუთხეებს მოწყვეტილია. ეს საზოგადოება მთა-გორიანია. უმთავრესი გზა, რომელიც დაბა ჩოხატაურიდან გადის და ახალციხეს ჩადის, მისდევს მდ. სუფსას; მხოლოდ ეს გზა შეიძლება გაკეთდეს ისე, რომ მაზე ურემმა გაიაროს, მაგრამ, რადგან ეს გზა დიდს ხარჯს თხოულობდა, დღემდე უყურადღებოდ იყო დატოვებული. დღეს კი ამ გზაზე გასხარებული მუშაობაა. მთავრობას გაუგზავნია ნაღმის წამალი და იარაღები. მუშებს თავს ადგია გურიის გზების მეთვალყურე ბ. სიმონ გუგუნავა. ის ყოველ ღონისძიებას ხმარობს — ეს, მთელი გურიის საჭირო გზა დროზე გააკეთოს. საჭიროა, ადგილობრივმა მამასახლისმა ც თავის მხრივ შესაფერი დახმარება აღმოუჩინოს ამ ფრიად საჭირო საქმეს.“

სათანადო უწყებას განზრახვა აქვს შემოიღოს პრემიები (ჯილდო) იმ მაგარ სასმელებზე, რომელნიც გააქვთ საზღვარ გარეთ ბოჩკებით.

ტფილისის ქალაქის გამგეობამ თვის უკანასკნელს სხდომაზედ განიხილა მოხსენება — ადგილზე იქმნეს თუ არა გოლოვინის პროსპექტზედ ანტონოვის სახლთან გამართული „ბუთკა“ ქვა-ფეხვილის გასაფართოვებლად. რადგანაც ამ ბუტკის მოიჯარადრეთაგან ხვედრი საიჯარადრო გარდასახადი უკვე შეტანილია ამა წლის ხარჯთ-აღრიცხვაში, ქალაქის გამგეობამ დაადგინა ნება დაერთოს ბუტკის პატრონს იქონიოს იგი აღნიშნულ ადგილზედ მომავალ 1902 წლამდე, როდესაც ხარჯთ-აღრიცხვიდან გამოირიცხება აღნიშნული გარდასახადი.

აგრონომ სააკოვს დაურიგებია ტფილისის ახლო მდებარე სოფლებისათვის უსასყიდლოდ იაპონურ ხურმისა და სხვა ხეხილების ნერგები. იაპონურ ხურმას კარგი გასავალი აქვს და კარგ მოგებასაც მისცემს სოფლებს.

ტფილისის ქალაქის ლაბორატორიის გამგეს შეუტანია სასანიტარო-საექიმო საბჭოში მოხსენება შესახებ რძის ავკარგიანობის გამოკვლევისა და აგრეთვე პროექტი საფალებულო დადგენილებათა, რომელნიც შეეხებოდა რძის ნაწარმოების ვაჭრობას, მეთვალყურეობას და ძროხების შენახვას.

ამიერ კავკასიის საერო გზების შესაკეთებლად განზრახულია გადაიდოს 209,000 მან.

სადალაქო ხელობის ოსტატები და შეგირდები სთხოვენ ტფილისის ქალაქის თავს, რათა გამოცემულ იქმნას საფალებულო დაწესებულებანი შესახებ მათ დასვენებისა კვირა დღეებში ნაშუადღევს ორს საათიდან, როგორც ეს ჩვეულებაც ყოფილა. ეს თხოვნა გამოწვეულია იმ გარემოებით, რომ ხელოსანთა საერთო კრებაზე დაუდგენიათ არ დაიკეცოს სადალაქოები კვირა დღეებში. ქალაქის თავი შეეკითხა ამ საქმის შესახებ ხელოსანთა მოურავს.

შაბათს, 9 მარტს, პოლიციის მე-9 ნაწილში გამოცხადდა ტფილისის მცხოვრები პირველი გილდის ვაჭარი ა. ციტოვიჩი და განაცხადა, რომ ჩემმა მოსამსახურემ, რაჟის მარის მცხოვრებმა ბეგლარ კუხიანიძემ, მომპარა სხვა და სხვა ნივთები სულ 90 მან. ღირებულებისა. პოლიციამ უკვე შეიპარო კუხიანიძე, რომელსაც აღმოუჩინეს მოპარული ნივთები და დაუბრუნეს პატრონს, ხოლო კუხიანიძე პასუხის გებაში იქმნა მიცემული.

ამავე დღეს პოლიციის მე-2 ნაწილში გამოუცხადებია ქვრივის სოფია ბუღდანას ასულს გული-

სრამბაჲ წიგნების გამომცემ. ქართ. ამხ.—ბისა, ვახტის დიდი ქუჩა, № 27.